

ningen af § 3, der nemlig fastsætter, at en Begjæring om Appel af en Landvæsenscommissionskjendelse skal være indsendt til Indenrigsministeriet inden 6 Uger, efterat Kjendelsen er Vedkommende forkyndt, ledsaget af en Beskrivelse af Landvæsenscommissionsforretningen og af de øvrige Documenter. Dette er nu en temmelig kort Appellationsfrist, der saaledes er givet; den er jo langt kortere end i de ordinære Retsager, og naar man navnlig seer hien til, at Communicationen paa Landet om Vinteren ofte standses, og erindrer, at Landvæsenscommissionsager væsentligst alene angaaer Forhold paa Landet, hvor den Vedkommende ofte boer langt borte fra Kjøbstaden, saa at der gaaer nogen Tid hen, inden han faaer Beskrivelsen af Forretningen bestilt og modtager den, saa forekommer det mig, at denne Frist af 6 Uger, inden hvilken han skal have hele Acten beskrevet og indsendt til Ministeriet, er altfor kort, eftersom han kan udsættes for at tabe sin Afgang til Appel; ja, jeg seer heller ikke, hvortil denne Indsendelse af alle Akter til Indenrigsministeriet skal have at dømme om, hvorvidt en Kjendelse kan appelleres til Overlandvæsenscommissionen eller ikke. Der staaer jo nemlig i Begyndelsen af § 3, "for saavidt de ere Gjenstand for Appel", og det maa vel altsaa afgjøres i Henhold til de Regler, der hidtil have været gjældende for Landvæsenscommissionsagernes Appel. Man vil vel kunne indvende mig, at der efter den bestaaende Lovgivning har været en kortere Frist, saavidt jeg erindrer kun 14 Dage, til at appellere en Landvæsenscommissionskjendelse til Indenrigsministeriet, men der er jo dog undertiden givet Bevilling til, at en saadan Kjendelse maatte appelleres, uagtet denne Frist var overflødig, og jeg erindrer heller ikke noget, om det efter den tidligere Praxis har været nødvendigt, at Landvæsenscommissionens Kjendelse inden 14 Dage skulde være indleveret i fuldstændig beskrevet Tilstand. Jeg troer derfor, det kunde være ønskeligt, at Slutningsbestemmelsen af § 3 blev forandret, samt at det ogsaa blev taget under Overveelse, hvorvidt der kunde træffes en anden Ordning af Overlandvæsenscommissionernes Sammensæt-

ning end den, der omhandles i denne Paragraph. De øvrige Punkter, der kunne være at omtale, ere allerede blevne berørte paa et andet Sted, og jeg skal derfor ikke her yttre mig videre om dem.

L. S. Larsen: Oprettelsen af Overlandvæsenscommissioner er vist en overordentlig nyttig Foranstaltning, som ikke engang længere kunde undværes; men, idet man har indrettet dem, har man tillige foretaget en Forandring med de tidligere bestaaende Landvæsenscommissioner, som jeg ikke troer er saa ganske heldig. Landvæsenscommissionerne bestaae jo nu af Amtmanden eller, hvis han har Forsald, af en anden af Jurisdictionens juridiske Embedsmænd, samt af 2 Landvæsenscommissionsaarer, hvorimod Landvæsenscommissionerne i 1ste Instans herester skulle bestaae af 2 Landvæsenscommissionsaarer, uden at Amtmanden eller nogen anden Jurist skal have Sæde deri; dette er, troer jeg, betænkeligt, idet det, idetmindste efter min Erfaring, har vist sig at være nødvendigt, at der er juridisk Indsigt tilstede i Landvæsenscommissionerne. De Spørgsmaal, disse have med at gjøre, ere ofte af en meget vanskelig Beskaffenhed; der reiser sig ofte Spørgsmaal om, hvorvidt en Sag virkelig henhører under Landvæsenscommissionen eller under de ordinære Domstole, og, uagtet jeg troer, at Reglerne for, hvad der hører under den ene eller den anden Art af Domstole, ere temmelig klare, forekommer det mig dog, at det ofte i det praktiske Liv viser sig, at Landvæsenscommissionerne paatage sig Sager, med Hensyn til hvilke det er meget tvivlsomt, om de egentlig høre under deres Jurisdiction eller ikke. Dette vil maaskee endnu oftere blive Tilfældet, naar der ikke er nogen juridisk dannet Mand i deres Midte, som kan veilede dem i den Henseende. Ogsaa under selve Forretningernes Udførelse kan der let reise sig juridiske Spørgsmaal, som det var ønskeligt kunde faae deres Afgjørelse ved Hjælp af et juridisk dannet Medlem af Commissionen; der kan opstaae Spørgsmaal om Fortolkningen af ældre Overenskomster, om den rigtige Affattelse af nye Overenskomster, og der kan reises flere Spørgsmaal, som gribe ind i den civile Ret. Nu